

На 18/30 септемврия, сжбота, часа кждѣ 11, ние ходихме, сега вече като по-самосъзнаещи се български делегати, да поднесемъ мемоара си най-напрѣдъ на руския посланникъ графъ Шуваловъ, съ особено и за самъ него писмо. Той ни прие и сега твърдѣ ласкаво, каза ни, че ще прѣпрати мемоара ни до Царя, и ни увѣри, че рускиятъ царъ се грижи сериозно за подобрене участъта на многострадателния български народъ, както неговитѣ прѣдшественици сж се грижили и сж правили огромни жертви за всички други християнски народонаселения въ турската империя. На свършкъкъ азъ му показахъ приготвеното за английската царица писмо, което той одобри и похвали. На земане сбогомъ той ни каза, че е готовъ да ни помогне всѣкога съ своитѣ съвѣти, до колкото е възможно, и ни пожела добъръ успѣхъ навсѣкждѣ въ нашитѣ постѣпки и дѣйствия за изпълнение нашата народна мисия.

Слѣдъ обѣдъ, часа на 2 1/2 ние бѣхме въ министерството на външнитѣ дѣла (Foreing Office). Обадихме, кои сме и какви, отъ кждѣ и за какво сме дошли въ Англия. Лордъ Дерби, комуто бѣхме изпратили прѣдварително писмо за аудиенция, но който бѣше, види се, увѣдоменъ за насъ, може би и официално отъ самия английски въ Цариградъ посланикъ, — защото трѣгването ни отъ тамъ като български пратеници бѣше се вече разузнало—, навѣрно, обаче, увѣдоменъ чрѣзъ частно писмо отъ поменатия манчестерски депутатъ, прати та поиска чрѣзъ единъ чиновникъ както прѣпоръчителнитѣ за насъ писма, така и самия мемоаръ, за който му говорѣхме въ писмото си за аудиенция. Ние прѣдадохме и писмата, и мемоара на чиновника, но го помолихме да каже на Лорда, че ние желаемъ да му се прѣдставимъ лично. Чиновникътъ, учтивъ и вѣжливъ момъкъ, побърза да